

Arrest

nr. 72 966 van 10 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Mongolische nationaliteit te zijn, op 19 september 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHHAOUI, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 17 november 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 19 augustus 2011 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing inzake B. J. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Mongoolse nationaliteit te beschikken, tot de Khalkh-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Ulaanbaatar. Uw biologische vader is Chinees. Hij stierf toen u twee jaar oud was. Uw moeder hertrouwde met B. die tot de Khalkh-bevolkingsgroep behoort. U kreeg zijn voornaam als familienaam. Als kind al werd u omwille van uw Chinese vader door de andere kinderen gepest. Op school kreeg u lagere punten. Ook tijdens uw legerdienst werd u gediscrimineerd en vernederd omwille van uw Chinese herkomst, o.a. door uw overste, de racistische A.. Zo moest u op een dag in de lente van 1986 van uw overste A. samen met E. de keuken opruimen, een taak die normaal voor vijftien soldaten was bestemd. A. kwam een uur later reclameren dat jullie te traag werkten. Hij sloeg jullie. Na het vervullen van de opdracht moesten jullie rond het plein lopen. E. voelde zich niet goed. A. sloeg jullie opnieuw. E. viel bewusteloos neer. Jullie brachten hem naar de ziekenboeg. A. bleef bij hem. 's Nachts kwam A. naar uw slaapplek. U mocht niemand iets vertellen. De volgende dag werd u opgeroepen door officieren. U moest vertellen wat er de dag voordien was gebeurd. Toen werd u op de hoogte gebracht dat E. was overleden. A. verscheen voor de rechtbank. U werd opgeroepen als getuige. A. werd veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf. Jaren later kwam hij vrij. Op de markt verkocht u kledij. De andere marktkramers riepen dat de klanten niet bij u moesten kopen omdat u een Chinees bent. Ze goten azijn op uw spullen. Toen u uw vrouw leerde kennen werd ook gezegd dat u een Chinees bent. Een andere man die een oogje op haar had, sloeg u. Jullie hadden een aantal keer ruzie. Uw oudste kind heeft omwille van uw Chinese afkomst problemen op school. In augustus 2008 dook A. plots op. Hij verweet u dat hij zoveel jaren van zijn leven in de gevangenis had doorgebracht. U werd geslagen door hem en twee van zijn kompanen. U belandde voor 10 dagen in het ziekenhuis. In februari 2009 dook hij opnieuw op. Hij eiste 100.000.000 түгрүг (56.681,12 euro). U gaf hem 50.000 dollar. Daarna werd u voortdurend lastig gevallen door hem. Als u de 100.000.000 түгрүг niet betaalde zou hij u en uw gezin vermoorden. Hij eiste nog 50.000.000 түгрүг. Hij nam de spullen die u verkocht af. Hij sloeg u. Hij dreigde ermee u aan te geven bij een vereniging tegen Chinezen. Op 14/10/2010 verliet u met uw echtgenote en één van uw kinderen Mongolië. Via Kiasht reisden jullie naar Ulan-Ude in Rusland. Daar namen jullie de trein naar Moskou. Op 14/11/2010 vertrokken jullie in een vrachtwagen naar België. Op 17/11/2010 kwamen jullie in België aan. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een kopie van de voorpagina en de identiteitspagina van uw paspoort, uw militair boekje, jullie huwelijksboekje, drie zwart-witfoto's en de geboorteakte van uw jongste dochter.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw asielmotieven dat u omwille van uw Chinese herkomst wordt gediscrimineerd en gepest en dat u door A. wordt bedreigd en afgeperst omdat u tegen hem hebt getuigd in de rechtbank. Eerst en vooral kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Chinese afkomst. U legt geen enkel begin van bewijs neer aangaande uw beweerde Chinese herkomst. Op uw identiteitskaart staat bij etnische afkomst Borjigon, naar uw verklaringen een subgroep binnen de Khalkhbevolkingsgroep. Ook bent u zo goed als niet op de hoogte van de etnische achtergrond van uw biologische vader. Zo weet u niet tot welke bevolkingsgroep hij behoort en u weet evenmin of hij een etnische Chinees was of een Binnen-Mongool. U weet niet waar hij is geboren en kan niets vertellen over zijn Chinese achtergrond. U heeft zich hierover ook nooit geïnformeerd (CGVS pp. 2-3). Gezien uw Chinese achtergrond een belangrijk gegeven is in uw asielmotieven is het onaannemelijk dat u over de Chinese achtergrond van uw vader helemaal niet op de hoogte bent. Van een asielzoeker die zijn asielaanvraag o.a. baseert op zijn etnische achtergrond kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich daarvan op de hoogte stelt en toch minstens een aantal basisgegevens over zijn biologische vader nagaat. Dit is des te meer zo gezien u al heel uw leven lang problemen zou hebben gekend omwille van uw afkomst (CGVS pp. 8-11, 14). Wat uw problemen met A. betreft, moet er tevens worden gewezen op de ongeloofwaardigheid van uw Chinese afkomst. U verklaarde immers dat u in het leger werd gediscrimineerd en dat A. u altijd vernederde omwille van uw Chinese origine (CGVS pp. 9, 14). Verder verklaarde u dat A. u na zijn vrijlating bedreigde en apherste omdat hij u verweet dat hij door u zoveel jaren in de gevangenis doorbracht en omdat u tegen hem getuigd heeft. Hierbij moet worden vastgesteld dat u in Mongolië geen stappen hebt gezet om te zien wat u aan uw problemen kon doen alvorens uw land van herkomst te verlaten. Zo bent u niet naar de politie gestapt. U had daarvoor geen afdoende verklaring. U verklaarde dat de politie zich zou laten omkopen en dat de wet niet wordt toegepast voor zware criminelen. Dit klemt echter met het feit dat A. in het verleden wel veroordeeld

werd en jaren in de gevangenis heeft doorgebracht. Er is dan ook geen enkele aanwijzing waarom de Mongoolse autoriteiten onwillig zouden zijn om opnieuw tegen A. op te treden. U hebt het echter geen enkele poging ondernomen om van de Mongoolse autoriteiten een redelijke bescherming te verkrijgen. Als u ervan overtuigd was dat de politie u niet zou helpen, kon u naar de hogere autoriteiten zijn gestapt. Ook dit hebt u nagelaten te doen. Uw verklaring hiervoor dat u er zeker van bent dat ze u niet zouden helpen, is onafdoende. U hebt het immers niet geprobeerd. U hebt ook geen advocaat geconsulteerd en u hebt daar geen verklaring voor. Evenmin contacteerde u een mensenrechtenorganisatie, NGO, rechtsbijstandorganisatie of andere hulporganisatie om te zien wat u aan uw problemen kon doen. U verklaarde dat u niet weet waar dergelijke organisaties zijn in Mongolië en u vroeg zich af of ze wel bestaan. Gevraagd of u zich hierover hebt geïnformeerd, antwoordde u ontkennend en u stelde plots zeker te zijn dat dergelijke organisaties niet bestaan in Mongolië (CGVS pp. 11-12). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier bestaan dergelijke organisaties in Mongolië. Dat u geen enkele van deze stappen hebt gezet om te kijken wat u in Mongolië aan uw problemen kon doen, alvorens uw land van herkomst te ontvluchten, bevestigt de boven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven dient de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De door u neergelegde documenten vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin om te buigen, ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart staat uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. Uw militair boekje staat uw militaire dienst, die niet wordt betwist. De drie zwart-witfoto's vormen mede een bewijs van uw militaire dienst. Uw huwelijksboekje staat jullie huwelijk. De geboorteakte van uw jongste dochter vormt een begin van bewijs van haar identiteit. De kopieën van de voorpagina en de identiteitspagina van uw paspoort hebben geen bewijswaarde, kopieën kunnen door middel van knip- en plakwerk immers gemakkelijk worden vervalst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin 2 van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing inzake Y. T. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Mongoolse nationaliteit te beschikken, tot Khalkhbevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Ulaanbaatar. Op 14/10/2010 verliet u uw land van herkomst. Op 17/11/2010 vroeg u in België asiel aan. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart en een kopie van de voorpagina en de identiteitspagina van uw paspoort.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald oor uw echtgenoot, B. J.. In het kader van zijn asielaanvraag en zijn aanvraag tot het statuut van subsidiaire bescherming nam ik een beslissing tot Weigering van de Vluchtelingenstatus en Weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn motieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor uw echtgenoot werd volgende beslissing genomen:

[De onderdelen “motivering” en “conclusie” uit de bestreden beslissing inzake verzoeker wordt integraal hernomen]

De documenten die u neerlegt zijn niet van dien aard dat ze de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart staat uw identiteit en uw nationaliteit die niet worden betwist. De kopieën van de voorpagina en de identiteitspagina van uw paspoort hebben geen bewijswaarde. Kopieën kunnen door middel van knip- en plakwerk immers gemakkelijk worden vervalst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoekers menen dat ze er alle belang bij hebben dat de bestreden beslissingen "*vernietigd*" worden. Ze vragen dat deze beslissingen in "*eerste instantie*" "*geschorst*" worden en "*vervolgens*" worden "*vernietigd*". De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, evenwel een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De verzoekende partijen beroepen zich in een "*Eerste en enige middel*" op de "*schending van de Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991)*".

3.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.3. Waar de verzoekende partijen poneren dat de beslissingen met "*machtsoverschrijding*" zijn genomen, kan slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partijen niet toelichten waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bevoegd was tot het nemen van de bestreden beslissingen, noch wordt toegelicht op welke onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven de beslissingen zouden steunen (RvS 4 maart 1960, nr. 7681; RvS 30 september 1960, nr. 8094; RvS 23 november 1965, nr. 11.519). Dit onderdeel van het middel is, in zoverre al ontvankelijk, ongegrond.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoeker verklaart Mongolië te hebben ontvlucht omdat hij er gevisieerd en belaagd werd omwille van zijn Chinese etnie, in het bijzonder door A., die hem kwalijk nam door verzoekers toedoen veroordeeld te zijn tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. Verzoekster steunt haar asielaanvraag integraal op de asielmotieven van haar man.

4.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

4.3. Verzoekers leggen ter adstructie van hun voorgehouden identiteit hun identiteitskaarten, hun huwelijksboekje, verzoekers militaire boekje en de geboorteakte van hun dochter neer. Verzoekers hebben een paspoort maar leggen slechts kopieën neer van de bladzijde met identiteitsgegevens uit hun paspoort. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat verzoekers hun reisweg niet bekend wensen te maken. Aangezien ze evenmin reisgegevens voorleggen tonen ze evenmin aan wanneer ze hun land verlieten en waar ze eventueel intussen hebben verbleven. Immers de Raad ziet niet in waarom verzoekers beroep dienden te doen op een smokkelaar om naar Europa te reizen, en ook hun eigen paspoort bij hem achterlieten, terwijl zij geen problemen kenden met de autoriteiten en aldus op legale wijze konden reizen. Dit klemmt temeer nu verzoeker bovendien sinds 2004 maandelijks naar China reisde voor zaken (gehoorverslag CGVS verzoeker, p.4) en aldus bekend was met het internationaal reizen. Dat verzoeker bovendien niet kon toelichten hoe zij de grens passeerden en welke landen ze doorreisden haalt de geloofwaardigheid van hun illegale reisweg verder onderuit. Voormelde vaststellingen halen verzoekers hun algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze onderuit alsook hun bewering geen paspoorten te kunnen voorleggen.

4.4. Verzoekers staven evenmin hun voorgehouden asielrelaas. Voor zover verzoekers voorgehouden Chinese etnie de kern uitmaakt van zijn asielaanvraag kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij deze aantoon, minstens aannemelijk maakt. Dit is echter niet het geval. Uit de documenten die hij neerlegt blijkt dat verzoeker de Mongolische nationaliteit bezit en Borjigon van etnie is. Dit ontkracht op objectieve wijze zijn bewering dat verzoeker langs de zijde van zijn biologische vader Chinees zou zijn. Bovendien toont verzoeker niet aan dat zijn vader overleed, dat zijn moeder hertrouwde en dat er na dit huwelijk een naamswijziging werd doorgevoerd.

4.5. Dat verzoeker zijn voorgehouden Chinese etnie niet aantoon, klemmt temeer nu zijn verklaringen dienaangaande evenmin kunnen overtuigen. Verzoeker kon zijn vader immers niet in het minst toelichten, had geen kennis van elementaire gegevens als zijn etnische achtergrond en de Chinese bevolkingsgroep waartoe zijn vader behoorde en wist zelfs niet of zijn vader een etnische Chinees of een Binnen-Mongool was.

4.5.1. Verzoeker voert aan *“dat hij op tweejarige leeftijd zijn vader heeft verloren, en dat hij zijn vader niet echt heeft leren kennen. Zijn vader [wellicht wordt bedoeld: moeder] is daarna hertrouwd. Verzoeker heeft zich niet geïnformeerd bij zijn moeder voor meer informatie om zijn biologische vader. Dit is op zich geen reden om tot te besluiten dat verzoeker niet van Chinese origine is.”*

4.5.2. Verzoeker is niet ernstig waar hij zijn onwetendheid meent te kunnen vergoelijken doordat hij amper twee jaar oud was toen zijn vader stierf en hij hem dus *“niet echt heeft leren kennen”*. Verzoeker toont immers niet aan dat het feit dat zijn vader overleden was – wat echter niet wordt aangetoond – hem verhinderde om kennis te verwerven van zijn familiale achtergrond, in het bijzonder van zijn Chinese vader. Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Chinese etnie laten immers toe te verwachten dat hij zich zou informeren naar de achtergrond van zijn eigen problemen, minstens kennis heeft van elementaire gegevens als wat de Chinese roots van zijn vader en grootvader/grootmoeder, en dus ook zijn eigen roots, precies inhouden. Verzoeker biedt dan ook geen aannemelijke verklaring voor zijn manifeste onwetendheid, aldus dient de Raad vast te stellen dat verzoeker zijn voorgehouden Chinese etnie geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

4.6. In het summiere verzoekschrift onderneemt verzoeker verder geen ernstige poging om de geloofwaardigheid van zijn beweerde Chinese etnie te herstellen. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat geen enkel element in het administratief dossier erop wijst dat verzoeker van Chinese oorsprong was. De opmerkingen in het verzoekschrift *“dat er nog altijd discriminaties zijn tav etnische Chinezen, ongeacht dat het hij de Mongoolse Grondwet verboden is, gezien er enkele gevallen van geweldpleging is”* en de verwijzing naar algemene informatie dienaangaande zijn dan ook niet relevant.

4.7. Wat verzoekers beweerde problemen met A. betreft, dient te worden vastgesteld dat aangezien verzoekers voorgehouden Chinese etnie geenszins kan overtuigen, het evenmin aannemelijk is dat verzoeker door A. omwille van zijn Chinese herkomst werd gevisieerd en belaagd. Hoe dan ook, daargelaten de (on)geloofwaardigheid van het asielrelaas toont verzoeker niet aan dat indien hij problemen zou hebben met een andere burger, hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming

van de Mongolische autoriteiten om hieraan te verhelpen. Immers, van een asielzoeker mag worden verwacht dat deze alvorens internationale bescherming aan te vragen eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Verzoeker verklaarde in Mongolië nooit de hulp van de Mongolische autoriteiten te hebben ingeroepen *“omdat ik bang was”* dat *“als ik bij de politie zou gaan zouden zij de politie omkopen”* (gehoorverslag CGVS, p.11). Dergelijke blote, louter hypothetische beweringen kunnen echter bezwaarlijk volstaan om verzoekers nalaten om nationale bescherming te bekomen te vergoelijken te meer nu de CGVS er terecht op wijst dat deze persoon ook in het verleden werd veroordeeld tot een lange gevangenisstraf. Verzoeker toont niet aan in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

4.8. Aangezien verzoekster expliciet aangeeft zich enkel te steunen op dezelfde motieven als haar echtgenoot en geen eigen motieven te hebben om haar land te ontvluchten, dient ook voor verzoekster te worden vastgesteld dat zij evenmin een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt omwille van de voorgehouden problemen van haar man. Hetzelfde dient te worden vastgesteld wat betreft de vraag om subsidiaire bescherming.

4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. De verzoekende partijen tonen evenmin aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK